

Per la convivència escolar i per la qualitat de l'educació pública

El dia 20 de juny, tot just quan estiguem acabant el curs, farà dos mesos de la mort de l'Abel.

Un acte educatiu és un acte generós, compromès, digne. El company Abel Martínez Oliva va trobar la mort en l'àmbit on es donen actes educatius. És un contrasentit que on s'aprèn a convida, a respectar a l'altre, a tenir en compte les seves opinions es doni un fet tant extrem. Sense oblidar en cap moment les demés víctimes.

No podem passar de llarg, ni fer com si res no hagués passat. Sembla com si el Departament d'Ensenyament hagués fet tot el possible per mantenir-ho en l'oblit i llençar un bombardeig mediàtic (fins i tot comunicant de forma precipitada el possible diagnòstic d'un menor) per aïllar la seva mort de la degradada situació social en què vivim, argumentant que havia estat un cas excepcional, un accident imprevisible.

Els governs central o català, no donen resposta a la problemàtica social i la seva política de retallades contribueix al deteriorament de la situació. A més, aquestes retallades a l'educació també impedeixen que els centres puguin apaivagar aquestes tensions, i detectar i prevenir conductes de risc. La precarietat no és compatible amb la dignitat ni la qualitat de l'educació.

Hi ha hagut reduccions en els Equips d'Atenció Pedagògica, en els psicopedagogs i departaments d'orientació, en les Unitats de Suport a l'Educació Especial (USEE) i en el personal de suport del Departament (TEI, vetlladores, etc.). També hi ha hagut reduccions en els temps per establir l'atenció tutorial amb alumnes i famílies per part de professorat sobrecarregant l'horari lectiu, supressió de reforços i atenció individualitzada, reduccions d'espai i temps per coordinacions, no cobertura de les baixes des del primer dia, increment de ràtios....

No creiem en la solució fàcil d'adoptar mesures de repressió i control sobre l'alumnat o la criminalització de l'agressor. Aquestes mesures no només no resolen el problema, sinó que encara l'agreugen. Volem una escola inclusiva amb les necessàries condicions de qualitat i les garanties per ser-ho.

Volem que el dol esdevingui força, reflexió i generi propostes. A les escoles i instituts necessitem les mesures educatives que possibilitin la resolució de conflictes amb la participació democràtica de l'alumnat i la comunitat educativa. Així com els recursos i les condicions necessàries per a atendre a la diversitat amb l'objectiu de millorar la qualitat de l'educació pública.

En conclusió:

Davant la mort del company Abel Martínez, exigim una veritable educació pública de qualitat que ens permeti prevenir i abordar aquest tipus de situacions:

1. El reconeixement clar per part del Departament d'Educació i de tota la comunitat educativa del company Abel, com a treballador del sector de l'ensenyament més castigat per les retallades.
2. L'aturada de les polítiques de retallades i reduccions.
3. Donar als centres escolars els recursos necessaris, ja que al dia a dia hi ha milers de docents, alumnes i famílies que pateixen les limitacions derivades de les retallades.
4. Que s'ampliïn les dotacions de més professionals per atendre les necessitats reals de l'alumnat, tot garantint que els centres educatius siguin un espai de convivència i aprenentatge, una veritable escola inclusiva, catalana, pública, universal, democràtica i de qualitat.

MOVIMENT UNITARI DE LA COMUNITAT EDUCATIVA